

Друзі, Вас вітає місто Чернівці!
Про його гостинність всюди слава лине.
Мов Париж, мов Відень – місто на Пруті,
Неповторне й славне серце Буковини.



Міст, на якому стоїмо, турки збудували,
Його давно чернівчани Турецьким назвали.
По перилах видно – місце символічне,
А замочки означають, що кохання вічне!

Бо ключів від них немає, лишень той, що справа.
На ключі вгорі, погляньте, у _____ брама.

Ці ворота гостинність для всіх означають,
І охочих усіх до міста впускають.

А внизу велосипед, «забутий Гулівером»,
Трьохколісний, на взірць австрійським манерам.
Проходимо мостом, тут вулиця Шкільна.

Справа школа № _____, єврейська
зліва – ще одна. _____

Кілька сходинок вверх – бачимо пам'ятний знак,
Він до 600-ліття Чернівців тут встановлений так.

І одну мову з цих восьми ми розумієм, звісно,
А українською звучить «Моєму _____ місту».

Римо-католицький костел стоїть через дорогу.
Це – перший в Чернівцях мурований храм.
Тут найкращий за тембром, відзначений в Відні й Парижі,
Звучить під час меси чудесний орган.

Тепер гляньте праворуч – на роздоріжжя,
До нас пливе «Шіфа» – німецькою дім-корабель.
Чернівчани так кажуть вже понад сторіччя.
Від австрійських часів аж дотепер.

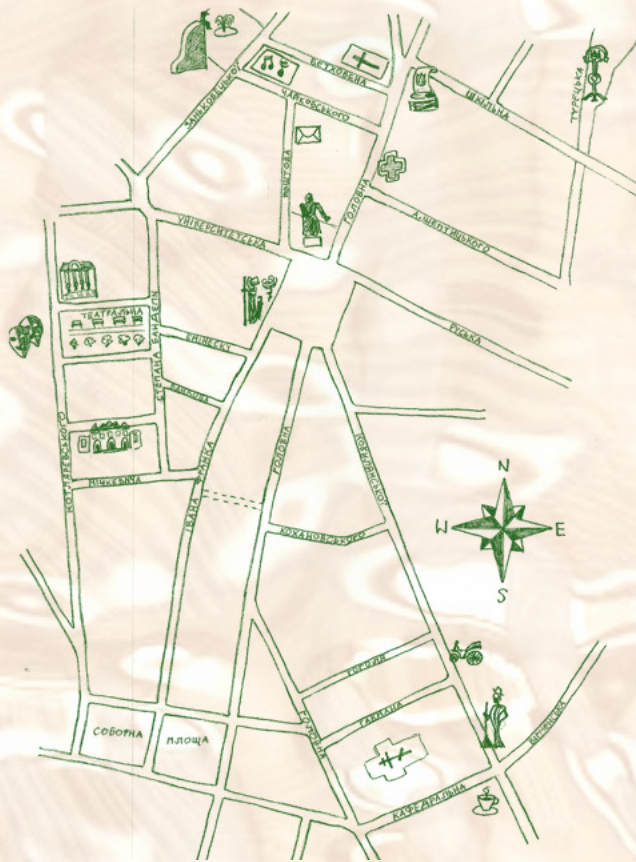
А перейшовши на світлофорі вулицю Головну,
Бачимо на бічній стіні костелу дивовижу ще одну...
Він нам час покаже у сонячну днину,
Це австрійський, давній сонячний годинник.

Вулиця Бетховена на площу нас веде,
Де весною сакура ніжно так цвіте.
Це площа Філармонії – «до-ре-мі-фа-соль...»

Ахітектурною доміантою тут є _____ «Брістоль».

Отож на площі, куди ми завітали,
В австрійські часи борошном торгували.
Будинок музичного товариства тут збудували,
«Мельпляц» пізніше площею філармонії назвали.

А поряд із готелем, під деревом сховався
Оригінальний пам'ятник – музінструмент...



Немов після концерту в 1847-му зостався,
Угорського композитора і піаніста комплімент.

Такого не побачите в інших куточках міста,
Бо тут стоїть він в пам'ять про _____.

Всі труть його за носика – він вже такий блискучий!
Й з моменту цього вірять, що всі стають везучі...

Тепер з вулиці Чайковського перейдемо на Поштову,
І респектабельна будівля зліва нас вражає знову.
Від гарного – до кращого, щоб був певний баланс,
Ексклюзивний зразок стилю «неоренесанс».

Щоб листи і кореспонденції вільно відправляти,
Довелося в 1889 році _____ збудувати.

На фасаді, відповідно, стоять, мов на сторожі...
Гермес та Іріда – міфологічні персонажі.

Знову вулиця Чайковського нас веде на Головну,
Через дорогу, біля аптеки, бачимо скульптуру, і не одну.
То покровителі лікування, здоров'я і медицини –
Бог Асклепій в товаристві дочки Панацеї.



Піднімаємося вище й Головна виводить нас
На Центральну площу, колишній Рінгпляц.
Тут ми бачимо величний пам'ятник пророка,
Чиє слово актуальне й досі – через роки.

Позаду цього пам'ятника на стіні –
Письмова перша згадка є про Чернівці.
8-м жовтня 1408 року датована,
Це копія грамоти Олександра _____.

В центрі площі Ратуша, там висока вежа,
Де в австрійський час постійно чергував пожежник.
А сьогодні замість нього грає тут сурмач
В вишиванці рівно опівдні, ти собі зазнач.

Із Ратушею поряд один будинок є,
Який своїм фасадом усіх захоплює.
У 1900 році почали будувати
Ощадний банк, де б гроші зберігати.

Як символ заощадливості на вхідних дверях
З розгорнутими крилами зображена _____.

А голову піднявши, на самому карнизі,
Ми бачимо скульптури античних персонажів.

Афродіту-Уранію помітите ви справа –
Богиню-покровительку піднесеного кохання.
А зліва з кошником в руках, наче господиня,
Деметра чарівна – родючості богиня.

Ще зовсім поруч від вхідної брами
Є пам'ятник невідомому чернівчанину.
Щоб вулицею Панською пройти,
Ці елементи одягу ти мусив одягти.

Циліндр, плащ і _____ – і ти відразу пан,

Бо пану не пасує простий сільський жупан.
А на плащі дверцята тут дуже загадкові.

За дверцями, вгадайте, є _____ чудове.

А ось ще пам'ятник, погляньте – троянди у руці ...
Й цікава інформація є поруч на стіні:
Книгарень було більше в той час, аніж пекарень
Й трояндами у місті бруківку підмітали.

Тепер наліво за будинок, на якому фреска,
Звернувши, ми опинимось на вулиці Емінеску.
Прямуємо до площі, де бачите театр,
а зліва – колишня торгово-промислова палата.

Скульптури, що вгорі, уже знайомі нам,
Деметра та Гермес – нагадуємо вам...
Тепер в цьому приміщенні, для нас це звично,

